

Ve vztahu k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽²⁾ ze dne 17. června 2008:

Začtvrté. Je v případě spotřebitelských smluv, na které se vztahuje nařízení Řím I, v souladu s článkem 3 tohoto nařízení výklad, že ujednání určující rozhodné právo, která jsou obsažena ve „všeobecných podmínkách“ smlouvy podepsané stranami nebo která jsou obsažena v samostatném dokumentu, na který smlouva výslovně odkazuje a který byl spotřebiteli prokazatelně doručen, jsou platná a použitelná?

Zapáté. Je v případě spotřebitelských smluv, na které se vztahuje nařízení Řím I, v souladu s čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení výklad, že se jej může dovolávat jak spotřebitel, tak i smluvní partner?

Zašesté. Je v případě spotřebitelských smluv, na které se vztahuje nařízení Řím I, v souladu s čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení výklad, že v případě splnění podmínek má právo uvedené v tomto ustanovení v každém případě přednost před právem uvedeným v čl. 6 odst. 3, i když by toto posledně uvedené právo mohlo být v konkrétním případě pro spotřebitele příznivější?

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Málaga (Španělsko) dne
17. ledna 2022 – CAJASUR Banco S.A. v. JO a IM**

(Věc C-35/22)

(2022/C 171/20)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Málaga

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: CAJASUR Banco S.A.

Odpůrci v odvolacím řízení: JO, IM

Předběžné otázky

- 1) Je požadavek, aby spotřebitel před zahájením soudního řízení podal nejprve mimosoudní výzvu, aby prohlášení neplatnosti určité všeobecné smluvní podmínky z důvodu její zneužívající povahy vedlo k zajištění náhrady v plném rozsahu (včetně náhrady výdajů vynaložených v souvislosti se soudním řízením), jak v souvislosti s touto neplatností vyžaduje čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách ⁽¹⁾, v rozporu s právem na účinnou soudní ochranu a s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie?
- 2) Je stanovení takového předpokladu pro uložení náhrady výdajů vynaložených v souvislosti se soudním řízením (včetně nákladů řízení), podle kterého musí spotřebitel nejprve mimosoudně vyzvat finanční instituci k odstranění takového ujednání, v souladu s právem na náhradu v plném rozsahu a s efektivitou unijního práva a čl. 6 odst. 1 výše uvedené směrnice?

(1) Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26.